श्रीनारद उवाच ॥

नारदोऽहं मुनिश्रेष्ठ ब्राह्मणो ब्रह्मणः सुतः ।
तपःस्थलादागतोऽहं यामि कैलासमीप्सितं ॥ ५३ ॥
आत्मानं पावनं कर्त्तुं त्वाञ्च द्रष्टुमिहागतः ।
पुनन्ति प्राणिनः सर्व्वे विष्णुभक्तप्रदर्शनात् ॥ ५४ ॥
को भवान् ध्यानपूतश्च नग्नश्च कटमस्तकः ।
त्वत्कण्ठे कवचं कस्य सद्रत्नगुटिकान्वितं ॥
किं ध्यायसे महाभाग श्रेष्ठदेवश्च को गुरुः ॥ ५५ ॥

मुनिरुवाच ॥

जीवन्मुक्तो भवानेव पुनासि भुवनत्रयं ।
यस्य यत्र कुले जन्म तस्य तत्तद्वचोमनः ॥ ५६ ॥
पुत्रे यशसि तोये च कवित्वेन च विद्यया ।
प्रतिष्ठायाञ्च ज्ञायेत सर्व्वेषां मानसं नृणां ॥ ५७ ॥
विधाता जगतां ब्रह्मा [6]ब्रह्मैकतानमानसः ।
तत्पुत्रोऽसि महाख्यातो देवर्षिप्रवरो महान् ॥ ५८ ॥
लोमशोऽहं महाभाग जगत्पावनपावन ।
नग्नोऽल्पायुर्विवेकी च वाससा किं प्रयोजनं ॥ ५९ ॥
[7]वृक्षमूले निवासो मे छत्रेण किं गृहेण च ।
रौद्रवृष्टिवारणार्थं साम्प्रतं कटमस्तकः ॥ ६० ॥
जलबुद्बुदविद्युद्वत्त्रैलोक्यं क्षत्रिमं द्विज ।

---

[6] श्रेष्ठैकतानमानसः P*a*. कृष्णैकध्यानमानसः P*b*.

[7] मुने वृक्षे P. T. M.